

[Finansministeren.]

lægge Guldæg, og sandsynligvis vil paa Grund af en vis herskende Smagsretning Cigaretforbruget stadig gaa frem, stærkere end Cigarforbruget, skønt dog maaske i noget mindre Omfang, og deri finder jeg noget socialt heldigt, idet Cigarindustrien, der beskæftiger omtrent 10 Gange saa mange Arbejdere som den anden, ikke vil blive handikappet saa meget efter dette Forslag, som den har været før.

Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg beklagede den høje Raastofafgift. Ja, den er et Led i enhver rationel Tobaksbeskatning, det kan ikke undgaas. Og hvad Stillingen for Industrien angaar, ved det ærede Medlem Hr. Borgbjerg meget godt, at den høje Raastofold er fuldt ud kompenseret ved højere Indførselstold, saaledes at Industrien som saadan ikke bliver ugunstigere stillet derved.

At lade en Industri bære en indenlandsk Afgift, naar denne Industri lever under blomstrende Vilkaar og efter alle foreliggende Forhold formenes at være i Stand til at bære Byrden, det fremstillede det ærede Medlem Hr. Borgbjerg som noget ganske nyt og noget ret revolutionært. Det er det meget langt fra. Jeg skulde næsten tro, at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg er et saa gammelt Medlem af Tinget, at han kan erindre visse Forhandlinger om Ølskatten i 90'erne, hvor en Forhøjelse af Ølskatten blev gennemført paa Grundlag af Forhandlinger med Ølindustrien, og hvor Resultatet netop blev, at Afgiftens Forhøjelse blev afpasset saaledes, at Ølindustrien vilde kunne bære den. Det er egentlig det samme, som er sket her. Efter den Nedsættelse af Afgiften, som har fundet Sted, vil der fra min Side ikke være nogen som helst Tvivl om, at Cigaretindustrien vil kunne bære den.

Det ærede Medlem har ønsket en Omlægning af Cigarafgiften, af Afgiften paa Cigarer og Cigarillos. Jeg advarer imod at komme ind paa dette Spørgsmaal ved denne Lejlighed. Det vil erindres, hvor overordentlig vanskeligt det var at komme til det nuværende Grundlag for Cigar- og Cigarillosbeskatningen, et Spørgsmaal, som har en ganske anden social Betydning her i Landet, end Cigaretafgiften har. Ærede Medlemmer maa ogsaa erindre, at Løsningen blev naaet gennem Forhandlinger i et kombineret Udvalg, hvori var repræsenteret de væsentlige Interesser, nemlig Industrien, Detailhandelen og Engroshandelen, og det lykkedes her i denne Tobakskommission, som for øvrigt oprinde-

lig var nedsat med et helt andet Formaal for Øje, nemlig for at undersøge Betingelserne for et Tobaksmonopol her i Landet, en Opgave, som Kommissionen imidlertid maatte lade falde. Den beskæftigede sig derefter med det meget nyttige at faa en Ordning af Cigarbeskatningens Rammer, som kunde siges at være rimelig og billig overfor de forskellige Partihavere i hele denne store Forretning. Det blev naaet, og derfor er jeg meget betænkelig ved at røre ved Grundlinjerne. Der blev af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg antydnet den Mulighed, at man kunde gaa med til en endogsaa højere Cigaretafgift, hvis man samtidig kunde faa en Nedsættelse paa en Cigar af Mellemsorten. Jeg mener, at jeg har paavist overfor det ærede Udvalg, at en saadan Nedsættelse ikke kunde naas, uden at man maatte røre ved hele den nederste store Skatteklasse, og hvis Afgiften dør skulde formindskes saaledes, at det vilde betyde noget for Forbruget og derigennem for Industrien, vilde det komme til at dreje sig om Beløb, som langt overstiger, hvad der her er Tale om. Det maa overhovedet ikke glemmes, at her er ikke Tale om at fylde nye Penge i Statskassen, saaledes som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtrykte sig, her er Tale om at finde Kompensation for en Nedsættelse af andre Statsafgifter, nemlig Tinglysningsafgiften og Stempelafgiften, og jeg synes ikke, der fornuftigvis kan være Tvivl om, at det er skattepolitisk og socialt et godt Bytte, der gøres her, naar man opnaar en betydelig Nedsættelse af de to Afgifter, jeg har nævnt, og til Gengæld maa give nogen Forhøjelse af Cigaretafgiften. Her er altsaa kun Tale om en Kompensation og ikke om en Forøgelse af Statens Indtægter. Det er endog en utilstrækkelig Kompensation, men jeg har erklæret, at jeg kan acceptere, at der kom til at mangle et Par Hundrede Tusind Kroner, idet man nu ikke længere behøver at regne med Nedgang i Forbruget, fordi vi ikke behøver at regne med en Forhøjelse af Priserne. Dette Beløb er ikke meget stort, men jeg giver naturligvis alligevel nødigt Afkald derpaa, og jeg vil da ogsaa udtale, at det er min Hensigt at søge at indvinde det igen, dog ikke ved at foreslaa nye hverken direkte eller indirekte Afgifter, men ved forøgede Beparelser paa Statsbudgettet. Det vilde imidlertid være Konsekvensen af det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Standpunkt, at vi skulde beholde Cigaretafgiften, som den er, og til Gengæld give Afkald paa en